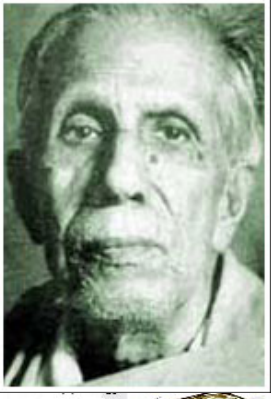

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:02• - •Last Updated•

••Monday•, 25 •March•, 2013 22:30•

இப்போது இதை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் கணத்தில் அந்தக் கட்டத்தை நினைத்துப் பார்த்தால், அப்படியெல்லாம் “ஒருத்தர் இடம் கொடுத்துத் தால எதையும் எழுதிவிடுவதா?” என்று கேட்டாரே சிலைப்பா, அந்த மனநிலையைக் கொடுத்ததே அவரும் அவரது எழுத்து பத்திரிகையும் தான். அதற்கும் மலே, எங்கள் மனம் நடமாடிய அந்தச் சின்ன இலக்கிய சமூகத்தில் இதைத் தானே நான் கற்றுக்கொண்டேன். எழுத்து, இலக்கிய வட்டம், அதைத் தொடர்ந்து தவேசித்திர பாரதியின் ஞானரதம் எல்லாம் என்னிடம், மனம் விட்டு எந்தத் தடையும் உணராத பசும் எழுதும் உணர்வு கொண்டவர்களிடம் இதைத் தானே எதிர்பார்த்தது. வறே கால கட்டங்களில் எழுத்து பத்திரிகையும் தோன்றியிருக்காது. அங்கு ஒரு சிலைப்பாவும் எங்கள் முன் இருந்திருக்க மாட்டார். சிலைப்பா எழுத்துக்கு வகுத்துள்ள எல்லைக்கோட்டுக்குள் நான் எழுத ஆரம்பித்த எந்த கட்டுரையும், எல்லாக் கலகையையும், இலக்கியத்தை பாதிக் கும் அறிவுத்துறகையையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பார்வை, எதையும் தனித்துப் பார்க்க இயலாது என்ற பார்வை, ஒன்றின் வறட்சியோ, வளமோ தனித்து எந்தத் துறையிலும் வரம்பு கட்டிக்கொண்டு இருப்பது சாத்தியமில்லை என்பது போன்ற அணுகுமுறை எல்லாமே எழுத்து பத்திரிகைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால் அதை சிலைப்பா வரவற்றார்.

அவர் சாதகமான பார்வை கொண்டிருந்த ந. சிதம்பர சூப்பிரமணியத்தின் “நாகமணி” மண்ணில் தரையுது வானம்” போன்ற நாவல்கள். நா. பார்த்த சாரதியின் ஆத்மாவின் ராகங்கள், மணிக்கொடி காலத்து கி.ரா. வின் நாவல் (சிலைப்பாவே என்னிடம் கொடுத்து எழுதச் சொன்னது), பி.சிலைவராஜின் மலரும் சரூகும், சிதம்பர ரகுநாதனின் அபத்தமான கட்டுரை இவற்றையெல்லாம் நான் தீ விரமாக எதிர்த்து எழுதியிருக்கிறேன்.

•Written by - வங்குட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:02• - •Last Updated•

••Monday•, 25 •March•, 2013 22:30•

ஹபெசிபா ஜேசுதானபை பற்றியோ, கிருத்திகா பற்றியோ எனக்கு ஏதும் பெரிய அபிப்பிராயங்கள் இருந்ததில்லை. கூ. அழகிரிசாமி எனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர் என்ற போதும் அவர் க.நா.சு. பற்றி எழுதியது அபத்தமாகப் பட்டபோது அதை நான் எழுத்து பத்திரிகையில் எழுத்த தயங்கவில்லை. செல் லப்பாவாக்கு மறுப்பு இருந்ததில்லை. எனக்கு மிக ஆச்சரியம் அளித்தது, கூ. அழகிரிசாமியை சின்னையில் நேரில் சந்தித்த போது அவர் மிக நட்புணர்வுடன் தான் பழகினார். என் தலமைமுறை எழுத்தாளர் யாரும் என்ன மனம் கொடுத்து பச்சியிருக்க மாட்டார். பகமையின் ஜவாலன் என் மகத்தைச் சூட்டித் திருக்கும். தில்லியில் நடந்த ஓவியக் கண்காட்சிகள் ஒன்றிரண்டைப் பற்றியும் (யு.கோஸ்லாவிய ஓவியம் கண்காட்சி ஒன்று பற்றி எழுதியது நின்னையிலிருக்கிறது.) எழுதியிருந்தனே. இப்போது அலகாஷியின் இயக்கத்தில் தேசிய நாடகப் பள்ளி முதன் முதலாக மோஹன் ராகேஷ் என்னும் ஹிந்தி நாடகாசிரியரின் முதல் நாடகம், லெஹ்ரோன் காராஜ் ஹன்ஸ் மடேயேறிய போது அது பற்றி எழுதியிருந்தனே. ஹிந்தி நாடக எழுத்து, மடேயேற்றம் எல்லாம் அலகாஷியின் காலத்தில் புதிய வரலாறு படத்தன. அந்த வரலாற்றின் ஆரம்ப நாடகங்களில் ஒன்று அது. ஆனால், தில்லியில் ஒரு ஹிந்தி நாடக மடேயேற்றம் பற்றி என்ன எழுதி விளக்க முடியும்? என்ன அர்த்தம்? அதற்கு. பாலசந்தரம், சோவம், கர்னே மோகனம் சின்னையில் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் இதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம்? எனக்கு ஏற்பட்ட உற்சாகத்தைச் சொல்ல விரும்பினேன். அதற்கு மலே அதற்கு அர்த்தமும் இல்லை. பயனும் இல்லை. இரண்டு நாடக உலகங்களும் வேறு வேறு விதத்தியாசமான உலகங்களைச் சேர்ந்தவை. எல்விஸ் பெஸ்லியையும் மகைக்லே ஜாக்ஸனையும் எம்.பி. ராமனாதனுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் காரியம் தான். செல் லப்பா எதையும் நிராகரிக்கவில்லை. இதெல்லாம் நமக்கு எதற்கு? என்று அந்த ஆரம்ப வருடங்களில் சொல்ல வில்லை. ஒன்றே ஒன்றை அவர் போட மறுத்து விட்டார். எழுத்து இதழ் ஒன்றில் சோ தமிழ் நாடகங்களின் பெருமையைப் பற்றி, ஏதோ ஒரு விழாவில் பச்சிய பச்சின் பதிவை வெளியிட்டிருந்தார். சோ அப்போது ஒரு பெரும் சபாநாயகராக தன் எதிர் பட்டதையெல்லாம் சின்னா பின்னமாகக் கொண்டிருந்தார். தன் நாடகங்கள் மீலம் அப்போது பிகேஷன் மனம், நவாப் ராஜமாணிக் கம் ஆர். எஸ் மனோஹர் போன்ற பழைய ஜாம்பவான்களையெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் செய்திருந்தார். அவர்கள் நாடகங்கள் மறைந்ததைப் பற்றி எனக்கு ஏதும் வருத்தம் இல்லை. இவர்களை மீறி தமிழ் நாடகம் எப்போதோ மாறியிருக்க வேண்டும். ஒரு புதிய அததியாயத்ததைத் தொடங்கி இருக்க வேண்டும். ஆனால் யார் யாருடைய நாடகங்களும் நாடக வாழ்க்கையும் மறையைக் காரணமாக சோ இருந்தாரோ அவர்களையெல்லாம் மாபெரும் கலஞ்சுரிகள் என்றும் தான் ஏதோ ஜனங்களையே சிரிக்க வைத்து தானும் நாடகக் காரன் என்று ஒப்பிட்டுத் துவதாகவும் தனக்கு முந்திய நாடக கலஞ்சுரிகளைப் புகழ்ந்து தள்ளியிருந்தார். சோ நாடகங்கள் என்ற பெயரில் செய்யும் காரியம் அன்றைய அரசியல் வாழ்க்கை நடப்புகளை நியாயமாகவே கலேசி செய்தது, இப்படி மடேயிலாவது நாடகம் என்ற பெயரிலாவது கலேசி சித்திரங்கள் அரசியலிலும் அறிவார்த்த உலகிலும் பட்டங்களும் அதிகாரங்களும் கொண்ட வேஷங்கள் தரித்து பவனி வருவதை கண்டல் செய்யும் ஒரு விவகேமுள்ள மனிதராவது இருக்கிறாரே என்று நான் சோ பற்றி சந்தோஷப்பட்டாலும், அவரை நாடகாசிரியராகவோ, அவரதை நாடகங்கள் என்றோ, அவர் புகழாரம் சூட்டி பெருமையைப் படுத்தியவர்கள் எல்லாம் அதற்கு தகுதியானவர்கள் தாம் என்றோ நான் கருதவில்லை. அதை அவர் நிஜமாகவே நம்புகிறார் என்றால், தன் நாடகங்கள் மீலம் அவர்கள் நாடக வாழ்வு மறைவதைப் பற்றி அவர் கவலைப்படாததும் அவர்களை ஜீவிக் கவகைக்தாம் நாடகங்கள் போடுவதை ஏன் நிறுத்த வில்லை என்றும் எனக்குத் தோன்றிற்று. இதனை நான் எழுதி அனுப்பினேன் எழுத்துக்கு. ஆனால் செல் லப்பா அதைப் பிரசுரிக்கவில்லை. அதற்கு அடத்த முறை நான் விடும்முறையில் சின்னையை வந்தபோது

•Written by - வன்கட சாமிநாதன் •

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:02• - •Last Updated•

••Monday•, 25 •March•, 2013 22:30•

ஏன் போடவில்லை என்று சில லப்பாவகை கட்டினேன். சோதனை நாடகங்கள் மட்டும் ஒரு நல்ல காரியம் செய்து வருகிறார். அவரது அரசியல், சமூக கிண்டல்களை ஜனங்கள் மிகவும் ரசிக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு இடம் உண்டு. இதெல்லாம் தில்லியில் இருக்கும் உங்கள்குத்துத் தெரியவில்லை என்று பதில் அளித்தார். பின்னர் நான் இதனை நாடகம் பற்றிய ஒரு நீண்ட கட்டுரையில் அடக்கினேன். அது பிரகஞ்சை இதழில் பிரசுரமாகியது. அந்தக் கட்டுரையைப் படித்த சோபாராட்டவசெய்தார் என்று பிரகஞ்சையின் ரவிஷங்கர் சென்னை சென்றிரலில் வண்டியை விட்டு இறங்கினதும் சோனனார்.

டென்னி வில்லியம்ஸின் Street Car Name Desire என்னும் நாடகம் பற்றியும், James Baldwin-ன் Giovanni's Room பற்றியும் எழுதி அனுப்பியிருந்தேன். சில லப்பாவகைக்கு அவற்றை வளையிட விரும்பவில்லை. அவர் பதில் சொன்னது ஜேம்ஸ் பால்வின் பற்றியது மாதிரி எனக்கு நினைவிலிருக்கிறது. “ஆமாம் எதற்கு இந்த கண்ணாவியெல்லாம் பத்தி எழுதறே? அதெல்லாம் அவாளோடயே இருக்கட்டும் நமக்கு வேண்டாம். அதெல்லாம் எழுத்து பத்திரிகைக்கு வேண்டாம். நமக்குன்னு நிறைய வேறே காரியங்கள் இருக்கு.” என்றார். காரணம் எனக்கு புரிந்தது. ஜேம்ஸ் பால்ட்வின் நாவல் முழுக்க முழுக்க ஹோமோ செக்ஸுவல் உறவு பற்றியது. டென்னி வில்லியம்ஸ் நாடகம் பற்றி எழுதியதை க.நா.சு.வாக்கு அனுப்பினேன். அது இலக்கிய வட்டம் இதழில் பிரசுரமானது. இந்தக் கத்தையோடு தான் வ.ரா. பற்றி எழுதியதும் சேர்ந்து கொண்டது என்று நன்கு கிறேன். அது தீபம் இதழில் பிரசுரமானது. வ.ரா பற்றிய எழுதிய அச்சுப் பிரதி என்னிடம் இல்லை. தொலைந்து விட்டது. எப்படி தொலைந்தது?

என் விஷயத்தில் இதெல்லாம் தொலைவது ஒரு அலாதி காரணங்களாகக் கொண்டிருக்கும். படிக் எடுத்துச் சென்ற குடும்பம் அதை பழைய பப்பர் கடையில் போட்டிருக்கும். “இதெல்லாம் சேர்த்து வைப்போ என்ன? வேணும்னா அந்த எட்கை வேறே பத்திரிகை தந்துடறனே, பழைய பப்பர் சேர்த்ததும்?” என்று பதில் வந்தது. இன்னொருவன் இருபது வயதுக் காரன் படிக் கிறேன் பரே வழி என்று எழுத்து, இலக்கிய வட்டம் எல்லாம் எடுத்துச் சென்றவன் காபி சாப்பிட பணம் இல்லையென்று அதுவும் பழைய பப்பர் கடகைக் குச் சென்றது. இதையெல்லாம் மீறித் தான் இலக்கிய சேவை நடந்து வருகிறது!!!! இப்போது நான் யாரிடம் 1964-1967 தீபம் இதழ்களாகக் கட்டிப் பது?

ஆரம்ப வருடங்களில் சில லப்பா ஏதோ ஒரு உத்சாகத்தில் எங்கள்குக்கு (கி.அ.ச சிதானந்தம், தரூம் சிவராம, பின் நான்) இலக்கியம் மீறி மற்ற விஷயங்கள் பற்றி எழுத வாய்ப்புத் தந்த போதிலும், பின்னர் அவர் லகானை இறுக்கிப் பிடித்தார் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவரது நியாயம் அவருக்கு. அந்த நியாயம் எங்கள்குப் புரிந்தது தான். ஆனாலும், மதலில் கொஞ்சம் இடம் கொடுத்து பழக்கி விட்டாரே. எழுத்து இல்லையெனில் இந்த அளவு இலக்கிய விவகாரங்களில் கட்ட எழுத எங்கள்கு வாய்ப்பு இருந்திராது எழுத்து தவிர வேறு எந்த பத்திரிகையும் இவ் விஷயங்களில் அக்கறை காட்டியதில்லை. மற்றவர்கள் எப்படியோ, சச்சிதானந்தம், நான், சி. மணி யாரும்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:02• - •Last Updated•

••Monday•, 25 •March•, 2013 22:30•

வெளித் திரிந் திருக கவடே மாட டோம் என பது நிச சயம் . இதில் , நகுலன் , தரூம சிவராமப சி.கனக சபாபதி என்ற நிறையப் பரேசைச் சரேக் கலாம் .

ஆனால் எழுத்து எங்களுக்கு ஒரு வழி காட்டிவிட்டது. சின்ன பெட்டிக்கடை மாதிரி நாங்களும் புத்திரிகை தொடங்கினால் என்ன? எனக்குத் திரிந் தவர்கள் , அக்கறை காட்டக் கட்டியவர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றியவர்களுக்கெல்லாம் எழுதினேன் . எழுத்து புத்திரிகை தன்னையிலக்கிய வட்டத்தையிடத்துத் தாண்டி எல்லையகளை விஸ்தரிப்பதில் சல்லப்பாவாக்கு இஷ்டமில்லை. இலக்கியத்தில் ஏதும் விழிப்புணர்வு ஏற்படவேண்டுமென்றால் , தமிழ் நாட்டில் கலை இலக்கியத் துறைகள் அத்தனையின் வறட்சியையே, குணத்தையுமே மாற்றவேண்டும் . எனவே பல துறைகளையும் தழுவியதாக ஒரு புத்திரிகையை நாம் தொடங்கலாம் . ஆளுக்கு மூதலில் 100 ரூபாயும் பின் மாதாமாதம் 10 ரூபாயும் புத்திரிகை தன்னையே காத்தாக்கக் கொள்ளும் வரை புத்திரிகைக்கு சலவா சலையலாம் . வல்லிக்கண்ணன் இதற்கு ஆசிரியராக இருக்கலாம் . பணம் போடும் யாரும் இதில் பொறுப்பேற்க வேண்டாம் . எல்லாம் வல்லிக்கண்ணனின் பொறுப்பாக இருக்கட்டும் . அவர் தாராளமான பார்வை கொண்டவராதலாம் எதையும் விருப்பம் விறுப்பற்றும், அணுகுவார் . என்று எல்லோருக்கும் எழுதினேன் .

புத்து பன்னிரண்டு பரே இதற்கு ஒப்புதல் அளித்தார்கள் . இதில் சூனாதாவும் ஒருவர் . மிக உற்சாகத்தோடு கட்டாயம் தானும் இதில் சரேந் துக்கொள்வதாக ஒரு நீண்ட கடிதம் எழுதினார் . வல்லிக்கண்ணன் , புத்திரிகை தன் காலில் நிற்க தொடங்கும் வரை தான் இனாமாக இப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதாக எழுதினார் . சந்தோஷமாக இருந்தது . அசோகமித் திரனாக்கு கணையாழி அனுபவம் உள்ளதால் , “வல்லிக்கண்ணன் எல்லா வலையகையையும் பார்த்துக் கொள்வார் . உங்கள் அனுபவத்தில் அவருக்கு அவ்வப்போது ஏதும் உதவி தவே எனில் அவருக்கு உதவுங்கள் ,” என்று அவருக்கு எழுதினேன் . அசோகமித் திரனிடமிருந்து ஒரு நீண்ட விளக்கமான பதில் வந்தது . அதில் அவர் சொல்லியிருந்தது , (கடிதம் மற்ற எதையும் போல தடே எடுக்க வேண்டும் . யாரும் இதை மறுத்து களே விழுப்பினால் , தடே எடுத்துவிட முடியும் என்றே நினைக்கிறேன்) சூருக்கமாக , அவர் எழுதியது : இந்தக் காலத்தில் சட்டகை காலரின் அழகுக் கூப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது . எல்லாத்தாக்கும் பணம் தவேயாகத் தானே இருக்கிறது . எனக்கு மாதம் ரூ 300 கிடகைக் குமானால் , நான் வல்லிக்கண்ணனுக்கு உதவலாம் .” இது நடப்பு 1960 களின் பின் பாதியில் . 1966-67 ஆக இருக்கலாம் அனகேமாக . அக்காலங்களில் என் சம்பளமே ரூ 360 – 400 க்குள் . இதில் நான் தில்லியில் குடும்பம் நடத்தி , பற்றோருக்கும் பணம் அனுப்பி , .. எல்லாம் நடக்க வேண்டும் . வல்லிக்கண்ணனுக்கு உதவ என்று இவ்வளவு பணம் கடை அவருக்கு எப்படிக் மனம் வந்தது? . ஒரு கால கட்டம் வரை இலவசமாக வலை செய் மான் வந்த எந்த சம்பாத்தியமும் இல்லாத வல்லிக்கண்ணனுக்கு அவ்வப்போது உதவ ரூ 300 . அது எங்களுக்கு சாத்தியம் என்று அவர் தீர்மானித்திருக்கிறார் . இதற்கு புத்து வருடங்களாக்குப் பிறகு , என்னை எழுதச் சொல்லி , எழுதிய பிறகு அதைப் பிரசுரிக்க மறுத்ததை பக்கத்திலிருந்து பார்த்த இரூ நண்பர்கள் “இனி நாமே புத்திரிகை நடத்தலாம் . நாங்க மீண்டும் பரே ஆளுக்கு ரூ 100 போட்டு நடத்திவிடலாம் பெரிய விஷயம் இல்லை” என்று தொடங்கியது தான் யாத்ரா . புத்துவருடங்களாக்குப் பிறகு ஒரு புத்திரிகையின்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 19 March•, 2013 23:02• - •Last Updated•

••Monday•, 25 March•, 2013 22:30•

மூலச் செலவுக் கருவீ 300

பத்து பன்னிரண்டு பேருக்கு எனக்குத் தெரிந்த வட்டத்துக்குள் இருப்பவர்களுக்கு இதெல்லாம் எழுதினால் அது செல்லப்பாவின் காதல்குப்போகாமல் இருக்குமா? அவருக்கு இது மறக்கப்பட்ட அல்லது மறக்கப்பட்டவனையே விஷயமோ இல்லலை. இந்தப் பத்திரிகைத் திட்டம் வெறும் பச்சோட்டி நின்ற பிறகு விடுமுறையில் செல்லப்பாவைப் பார்த்த போது பக்கத்தில் சி.கனகசபாபதி இருந்தார். “நீங்க சொல்லாட்டாலும் எனக்குத் தெரிந்து போச்சு நீங்க பத்திரிகை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டது” என்றார் செல்லப்பா. இதில் மறக்க என்ன இருக்கிறது. இதோ கனகசபாபதி இருக்கிறார் அவர் சொல்லியிருக்கக் கூடும். சச்சிதானந்தம், வதைச் சுவரன், மூத்துசாமி யார் வேணாலும் சொல்லியிருக்கலாமே?” என்றனே. அப்போது கனகசபாபதி “நான் உங்களுக்கு எழுதினதைத் தான் சொன்னேன். நாமெல்லாரும் சேர்ந்து செல்லப்பாவின் கைகளை வலுப்படுத்துவோம். பின் அவரே தமது தளத்தை விஸ்தரிப்பார்” என்று என்றார். செல்லப்பா இதனைக் கோபத்தில் சொல்லவில்லை. “செய்யுங்கோ எல்லாரும் அவர் அவருக்கு தோன்றியபடி முயற்சிக்கலாமே. ஆனால் விட்டுப் போச்சே. எல்லாம் தனியாச் செய்வதான உண்டு. ஊர் கட்டி சேக்கிழைக்கிறது நடக்குமா என்ன? என்றார்.

இதன் இன்னொரு காட்சி க.நா.சு. வின் வீட்டில். “சாமிநாதன் சங்கமம் - னு பேரில் ஒரு பத்திரிகை தொடங்கப் போறாராம்” இனிமே. தீபம் பார்த்தசாரதி, முரசொலி மாறன் - ங்கற மாதிரி சங்கமம் சாமிநாதன் னு ஆயிடுவார்” என்று சொல்ல, இந்த களேவியே சௌகார் ஜானகி, பாபுட் டட்சுமி புகிமட்டை ராமசாமி என்று வளர்ந்து வந்த கலாசாரத்திலிருந்து பற்றிற்று, அதற்கு, க.நா.சு. “அது என்னவோ தெரியாது. சங்கடம் சாமிநாதன் னு ஆகலாம்” என்றாராம். அப்போது எங்களிடையே மனக்கசப்பு நிலவிய காலம். அதுக்கு அடிக் கட்டி தீபம் போட்டுக் கொண்டி இருந்தவர்கள் உண்டு.

இதற்கு ஒரு வருஷத்திற்குள் (அனகேமாக 1968) எனக்கும் முன்னால் எழுத்து பத்திரிகையோடும் செல்லப்பாவோடும் பரிச்சயம் கொண்டிருந்த, செல்லப்பாவோடும் அனகேமாக தினம் தினம் பார்த்துப் பேசி பழகி வந்த ந.மூத்துசாமி, சி.மணி, கி.அ. சச்சிதானந்தம் வி.து. சீனிவாசன் இப்படி பலர் செல்லப்பாவுக்கு தெரியாமலேயே (அவருக்குத் தெரிந்தால் மிகவும் வருத்தப்படுவார், ஆனால் புரிந்து கொள்ளமாட்டார் என்ற நினைப்பில்) கட்டடாக நடன என்ற பத்திரிகையைக் கொண்டுவந்து விட்டனர். காலாண்டு பத்திரிகை ஆசிரியத் வமும் பேருக்கு ஒருத்தர் இருந்தாலும் ஒரு கட்டடும் ஆசிரியத் வம் தான். எழுத்து பத்திரிகையில் தனக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை, செல்லப்பாவுக்கு தனக் கவிதைகள் பிடிப்பதில்லை என்று சொல்லி வந்த ஞானக் கத்தன் கவிதைகள் நடையில் முதல் முறையாக வெளிவந்தன. சி. மணியும் வேமலி என்ற இன்னொரு புனைபெயரில் முற்றும் மாறிய வடிவிலும் பாணியிலும் கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். சி.மணியிலும் கிண்டல் இருந்தது தான். ஆனால் வேமலியின் கிண்டல் வெளிப்படையாகவும் முற்றிலுமாக கிண்டல் தொனி ஏற்றது. க.நா.சு வுக்கு இது எல்லாமே பிடித்திருந்தது. வேமலியும் ஞானக் கத்தனும் ரொம்பப் பிடித்திருந்தது.

•Written by - ஶ்வாமிநாதன் -•

••Tuesday•, 19 •March•, 2013 23:02• - •Last Updated•

••Monday•, 25 •March•, 2013 22:30•

அப ப்ோது எழுத து நடந து க்ொண்ட தான இரூந தது. நான கு ஐந து வருடங களாக் குப் பின் தான , க்ொஞ் ச காலம் காலாண்ட பத் திரிகையாக மாறி பின் நின் றது. சலெ் லப் பா எழுத து பத் திரிகையில் நடப பற் றி எழுதியிருந் தார் . தன் னிடம் பயிற் சியும் ப்ோதனையும பற் றவர கள் புதிதாக கடப பரப் பியது பற் றி வருத் தம் இரூந் திருக் கும் . ஆனால் க்ோபம்ோ பகமையோ இரூக் கவில் லை. அவர் நடப பத் திரிகையில் வந் துள் ளவப பற் றி ஆதரவூடனயே எழுதினார் . க.நா.சு. எழுதும் ப்ோது, என் னினவிலிருந் து ச்ொல க்ிறனே . சலெ் லப் பா தன் அச் சிலயே தன் னைச் சார் ந் தவர களையும வார் க் க முயற் சிக் கிறார் . அதமீ றத் துணிந் தவர க்ளின் பத் திரிகை என் று ஆங் கிலத் தில் தில் லி பத் திரிகைகளில் எழுதினார் , நடபையில் எழுதிய வர கள் நிச் சயமாக வ்றே த்ொனியில் வ்றே விஷயங் களப பற் றி எழுதினார் கள் தான . கலாநிதி என் று ப்ோற் றப் பட் கலாசபதி எம் .ஏ. பி.எச் . பியின் தமிழ் நாவல் புத் தகத் தின் அபத் தங் களப பற் றி நான எழுதியிருக் கக் க்டும் தான . ஆனால் அத் தனை விரிவாக இல் லை. வ்ே மாலியின் கவிதகைள் , ந.முத் துசாமியின் நாடகங் கள் பிரசுரமாகியிருக் கும் தான . அவர் பிரசுரிக் க ம்றுத் ததாகச் ச்ொல லப் பட் ஞானக் க் த்தன் கவிதகைள் பற் றி ச்ொல லப் பா ஓர் வார் த் தைக் க்ட கண் டனமாக எழுதிப் ப்டித் த் தின்னைவ் எனக் கில் லை. ஆதரவாகத் தான எழுதியிருந் தார் . மாற் று இதயம் வ்ணே டும் என் ற நீ ண் ட கவிதை எழுதிய ச்ொல லப் பா ஞானக் க் த்தனின் ப்ரிசில் வாழ் க் கை” கவிதையைப் பிரசுரித் திருக் க மாட் டாரா என் ன? எனக் குப் ப்டிக் கக் கிடத் தது எழுத் து பத் திரிகையிலயே நடப பற் றியும் ஞானக் க் த்தன் கவிதப பற் றியும் தன் எழுத் து பத் திரிகையில் எழுதித் தம் இலக் கிய வாழ் க் கையைத் த்ொடங் கியவர கள் , இன் னும் த்ொடர் ந் து எழுத் து பத் திரிகையில் எழுதுக் றவர கள் எவரது எழுத் து பற் றியும் , ஞானக் க் த்தன் கவிதப பற் றிக் க்ட ஏதும் பாதகமாக் க்றுத் துக் க் றி எழுத் தவில் லை. அவர் த்ொடர் ந் து எங் கள் எழுத் துக் களையலெ் லாம் கவனித் துத் தான வந் திருந் திருக் கிறார் . இதப இவ் வளவ் விரிவாக் எழுதக் காரணம் இம் மாதிரியான ஓர் புரளி் காற் றில் பரப் பப் பட் டு அத் ஓர் மாதிரியான ஆவணமாகப் பதிவ் பற் று வ்ருக் றது. க.நா.சு வும் க் ட தனக் கும் ச்ொல லப் பாவக் கும் இடயே எழுந் துவிட் ட மனக் க் சப் பை ஏனோ , ச்ொல லப் பா தன் அச் சில் தன் சிஷ் யர களையும வார் க் கப் பார் க் கிறார் . சிஷ் யர கள் அதற் கு எதிராகத் தான ச்யலப் படுக் றார் கள் என் று எழுதிவிட் டார் . சிஷ் யர கள் தம் மார் க் கத் தை விரிவாக் கிக் க்ொண் டார் க்ளேத் தவிர ச்ொல லப் பாவக் கு எதிராகச் ச்யலப் ப்டவில் லை.

இதற் க்லெ் லாம் பல வ்ருஷங் கள் கடந் த பின் தான அவரது இ்றுதி நாட் க்ளில் தான ச்ொல லப் பாவிடமிருந் து காட் டமும் க் சப் புமான எதிர் வினகைள் வரத் த்ொடங் கின. ந்ேப் ப்ேச் சில் . எழுத் தில் அல் ல. அத் அவரது கடசிக் கால த்ள ளாமையிலும் மனம் ந்ொந் தும் . அத் பற் றி பின் னர் .

vswaminathan.venkat@gmail.com